

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 461/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

515/2010. (XII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. augusztus 31-én előterjesztett **panaszát** a 2010. december 15-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetőleg alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. augusztus 31-én, postai úton előterjesztett panaszbeadványában a rendőrség 2010. augusztus 18-án 19 óra körül foganatosított rendőri intézkedést kifogásolta, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2010. augusztus 18-án fia kérésére egy kölcsönként Mitsubishi vegyes használatú, dobozos kocsival szállított 8-10 darab, 4 méter 10 centiméter hosszú gerendákat szállított E. településre. Az általa használt gépjármű a panaszos állítása szerint kb. 3 méter 80 centiméter hosszú. 18 és 19 óra közötti időpontban Á. település –E. település környéke – Á. település elágazónál megállították a rendőrök, megnézték a világítását, elkérték a jogosítványát és a forgalmi engedélyt, majd az intézkedő rendőr közölte vele, hogy megbünteti 20.000,- Ft összegre. A panaszos ezt nem fogadta el, közölte a rendőrrel, hogy panaszt fog tenni. A rendőr válaszul közölte, hogy ne fenyegetse, mert megbilincseli és előállítja a H. városi Rendőrkapitányságra. A panaszos kérte, hogy adják

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

meg nevüket és azonosítószámukat, ennek azonban nem tettek eleget, az arcába nevettek, majd elmentek

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjéhez, és kérte, hogy nyilatkozzanak a tekintetben, hogy történt-e a helyszínen rendőri intézkedés, mi volt a rendőri intézkedés jogalapja, célja, volt-e és ha igen, mire terjedt ki a jogorvoslati kioktatás, milyen ruházatot viseltek az intézkedő járőrök.

A rendőrség a Testület felvilágosítás-kérésére 2010. október 19-én az alábbi iratokat bocsátotta rendelkezésre.

1) A H. Városi Rendőrkapitányság KMB Alosztályának 10050/508318/2010 id. sz. 2010. október 14-én kelt jelentésében az igazoltatást végző r. főtörzsőrmester előadja, hogy 2010. augusztus 18-án 16 óra és 24 óra közötti időszakban teljesített a H. Városi Rendőrkapitányságon körzeti megbízotti szolgálatot. Kb. 19 órakor a szolgálati gépkocsival T. település irányából Á. település felé tartott r. őrmester járőrtársával, amikor a bekötőútra befordulva azt látta, hogy vele szemben egy mikrobusz közlekedik, amelynek a tető csomagtartóján faoszlopokat szállítanak, amelyek már messziről szemmel láthatóan előre kilógtak. A szolgálati autóval megálltak és rendőri karjelzés alkalmazásával megállították a szemben közlekedő mikrobuszt.

Előadja, hogy az öltözetük szolgálati öltözet volt, mindkettőjüknél fehér ing, valamint láthatósági mellény tányérsapkával. A szolgálati jelvény, valamint himzett azonosító jelzés a láthatósági mellényen volt felszerelve, a névkitűző pedig a láthatósági mellény alatt az ingükön volt.

A mikrobuszban öt személy utazott, melyek közül hárman az elsősorban a vezető és két utasa, akik szabályosan a biztonsági öv használatával utaztak. Mögöttük a második ülésor a járműből ki volt szerelve és a helyére betett festőlétrán, amely nem volt rögzítve, pedig további két személy ült.

Az autohoz érve a gépjárművezetőt vonták ellenőrzés alá, amit megelőzően a napszaknak megfelelően köszöntöttek, közölte vele szolgálati helyét, jelvénytiszta számát, valamint nevét és rendfokozatát.

Közölték vele továbbá, hogy közlekedési ellenőrzést hajtanak végre és a saját, valamint a gépkocsi iratait az ellenőrzés céljából adja át. A személygépkocsi vezetője a kérésnek eleget tett. Az iratokat áttanulmányozta a r. főtörzsőrmester, majd azokat átadta a kollégájának az Rk. ügyeletlen történő priorálás céljából. Ekkor közölte a panaszossal, hogy személyszállítási, valamint az áruszállítási szabályok megsértése miatt vele szemben szabálysértési eljárást kezdeményez, ugyanis a mikrobusz tetőcsomagtartóján elhelyezett faoszlopok a jármű elejétől kb. fél méterre kilógtak, valamint a jármű mögött a megengedett 40 cm túlnyúláson kb. fél méterrel. Ezen kívül a fentiekben már említett a kivett második ülésor helyére elhelyezett létrán szabálytalanul utazó két személy miatt. A két személlyel közölte is, hogy szálljanak ki a járműből, mert létrán ülve nem utazhatnak tovább. Ezt hallva a gépjármű vezetője ingerült lett

ás elkezdett méltatlankodni, hogy őneki „C” kategóriás vezetői engedélye van, és jobban ismeri a szabályokat, mint a járőr. Erre a r. főtörzsőrmester közölte vele, hogy neki is van „C”, „E” kategóriás vezetői engedélye és ismeri a vonatkozó rendelkezéseket, erre a panaszos ingerülten tovább folytatta, hogy akkor majd találkozni fognak a bíróságon, mert egyébként neki a H. Városi Rendőrkapitányságon valamelyik osztályvezetője az embere, továbbá fővárosban valamelyik kerületi Rendőrkapitányságon szintén van ismerőse.

A hallottak alapján továbbiakban a r. főtörzsőrmester a vitát folytatni a gépjármű vezetőjével értelmetlennek látta, ezért a részére kiosztott szolgálati fényképezőgéppel fényképfelvételt készítettem a csomagtartón szállított rakományról, valamint a második üres sor helyére elhelyezett létráról. Időközben a gépkocsivezető további megjegyzéseket tett, bírósággal fenyegetőzött, továbbá, hogy leszerelteti az intézkedő járőröket, valamint ismételte a hevesi és a budapesti rendőri kapcsolatait, akiket kérdésünk ellenére nem nevezett meg.

Közben ismét kérdezte a járőrök neveit, jelvéyszámokat és mondta, hogy amennyiben a rendőrök feljelentjük őt, ő is fel fog jelenteni őket. Mindketten közölték vele nevüket és jelvéyszámukat, sőt a r. főtörzsőrmester két alkalommal is elismételte neki a nevét, mivel a keresztnév hallatán látta, hogy meglepődik és számára úgy tűnt, hogy nem akarta elhinni a panaszoszt, azt gondolta, minthogyha „szórakozna” vele.

A r. főtörzsőrmester, amikor a panaszos a feljelentésre hivatkozott, közölte a panaszossal, hogy nyugodtan panaszt tehet a H. Városi Rendőrkapitányságon.

Tekintettel a szabálysértés súlyára, elsősorban a személyszállítást illetően döntött a r. főtörzsőrmester a szabálysértési feljelentés mellett és nem került szóba helyszíni bíróság kiszabása részéről. A két hátul szabálytalanul utazó személyt felszólította, hogy nem folytathatják tovább az utat a járműben, így gyalogosan indultak vissza Á. település irányába, Az intézkedést követően a gépjárművezető a két utasával továbbhajtott a 31-es út irányába.

Az ügyben szabálysértési feljelentést - a r. főtörzsőrmester emlékezte szerint - a következő szolgálatukban készítették el, mivel akkor egyéb szolgálati feladatok miatt arra nem volt lehetőség.

A gépjárművezető adatait Rk-lapon rögzítették, melyek az RZS-rendszerbe felvitelre kerültek, így a továbbiakban azt már nem őrizték meg.

2) A H. Városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztályának 10050-105/6/2010/P. sz. 2010. október 14-én kelt összefoglaló jelentésében az osztályvezető rögzíti, hogy 2010. október 12-én a HMRFK Ellenőrzési Szolgálatától szám nélkül érkezett átiratban foglaltak szerint, a rendelkezésre álló adatok alapján, a 2010. augusztus 18-án a H. Városi Rendőrkapitányság illetékességi területén a panaszossal szemben folytatott rendőri intézkedés körülményeit kivizsgálta.

2010. augusztus 18-án 19 óra 10 perckor a 32113-as számú út 2 km szelvényénél a H. Városi Rendőrkapitányság állományába tartozó r. főtörzsőrmester és r. őrmester járőrök vonták rendőri intézkedés alá a gépkocsival közlekedő panaszoszt.

Az ellenőrzés során megállapításra került, hogy a gépkocsi tetőcsomagtartójára rögzített fa rakománya a járművön előre és hátra is több mint 40 cm-t túl nyúlt, továbbá a gépkocsiban utazó 5 személy közül ketten a gépkocsiban a vezető ülés mögötti kiszerelt ülésor helyén lévő létra tetejére ültetve utazott szabálytalanul.

Ezt követően az intézkedő rendőr a gépi árművezetővel közölte, hogy vele szemben a KRESZ 46. § (1) bekezdés, valamint 47.§ (6) bekezdésbe ütköző szabálysértések elkövetése miatt szabálysértési eljárást kezdeményez.

Erre a gépkocsit vezető panaszos ingerültté vált, a rendőrt fenyegette, hevesi és budapesti rendőri kapcsolataira hivatkozott, melyeket azonban konkrétan nem nevezett meg. Közölte továbbá, hogy amennyiben feljelentést tesznek ellene ő is feljelenti a rendőröket.

Az intézkedő rendőrök a panaszt nem oktatták ki a helyszíni bírság elleni jogorvoslat lehetőségéről, mivel tekintettel a szabálysértés körülményeire (ülések hiányában létrán ülve jelentős balesetveszély) szabálysértési feljelentés mellett döntöttek.

Az intézkedő rendőrök előzőleg megkülönböztető jelzéssel ellátott szolgálati gépjárművel közlekedtek. Az intézkedés során az előírt szolgálati öltözetet viselték (fehér ing, tányérsapka, láthatósági mellény) a szolgálati jelvényük és hímzett azonosító a láthatósági mellényre volt szerelve, a névkitűző alkalmas hely hiányában a fehér ingen az arra rendszeresített helyen volt.

A rendelkezésre álló adatok alapján az intézkedést megelőzően az előírt módon napszaknak megfelelően köszöntötték az intézkedés alá vontat, közölték vele az intézkedés tényét, valamint szolgálati helyüket, nevüket, rendfokozatukat. A később az intézkedés alá vont kérdésre ismét közölték vele a nevüket, rendfokozatukat.

Az ügyben 2010. augusztus 23-án készült szabálysértési feljelentés, továbbá annak melléklete (a kiszerezelt ülés helyén lévő létráról az intézkedő rendőr által készített fényképfelvétel) a lakhely szerinti illetékes rendőrkapitányságra került továbbításra.

Az intézkedés során a helyszínen igazoltató lap került kitöltésre, mely tartalmát nyilvántartó rendszerbe rögzítették, így az igazoltató lap már nem áll rendelkezésre.

Az intézkedés végző rendőrök a gépjármű vezetőjét a Rendőrségi Törvény 44.§ (1) bekezdés b.) pontjában foglaltak szerint vonták közlekedési ellenőrzés alá. A rendelkezésre álló adatok alapján az a foganatosított intézkedés jogszerű volt.

Az intézkedő rendőr elmondása szerint a járműben az intézkedés során a panaszossal rokoni kapcsolatban álló személyek voltak.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján az alábbi megállapításra jutott.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alkotmány) 59. §. (1) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez fűződő és az 54.§ (1) bekezdés szerinti emberi méltósághoz való alapvető jogát.

1) A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett események vizsgálatára a hatásköre kiterjed-e.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze.

A panaszosok a rendőrök fent ismertetett közlekedésrendészeti intézkedését, illetőleg a rendőrök ennek során tanúsított magatartását kifogásolták, amelyre a Testület hatásköre a Rtv. 92 § (1) bekezdés, illetőleg a 44. § alapján megállapítható.

Ugyanakkor a Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg, továbbá arra sem, hogy a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárást felülbírálja.

2) A Testületnek ezt követően a határidő kérdésében kellett döntenie. Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint ugyanis a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszos 2010. augusztus 18-ai eseményt sérelmez, vagyis a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő esetében 26-án telt le. Ezzel szemben a panaszos panaszát csak 2010. augusztus 31-én adta postára.

A panaszos a Testület megkeresésére úgy nyilatkozott, hogy nem kapott tájékoztatást a Testülethez fordulás lehetőségéről, és a határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemmel élt. A rendőri jelentések ezzel szemben rögzítik, hogy az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy panaszt tehet a helyi rendőrségen, ugyanakkor nem derül ki a jelentésekből, hogy ez a tájékoztatás kiterjedt-e a Testülethez fordulás lehetőségére is.

A Testület az ellentmondó információk alapján nem tudta megállapítani, hogy a panaszos a jogorvoslati lehetőségekről - így a Testülethez fordulás lehetőségéről - valóban kapott-e tájékoztatást, és a felmerült kétségek miatt akként döntött, hogy elfogadja a panaszos igazolási kérelmét, és vizsgálja a 2010. augusztus 31-én postára adott panaszbeadványt.

3) A panaszos beadványa és a rendőrség rendelkezésre bocsátott iratok alapján tehát a Testület vizsgálta a szabálysértési feljelentést megelőző közlekedésrendészeti intézkedés (és az ennek keretében foganatosított igazoltatást és forgalmi engedély elvétel) jogszerűségét és indokoltságát.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása. A rendőrség a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében.

a) általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését;

e) közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti.

A KRESZ 3. §-ának (1) bekezdés c) pontja értelmében az, aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.

A KRESSZ 46. § (1) bekezdése rendelkezik a személyszállítás szabályairól, miszerint „személyt szállítani csak a járműnek e célra kialakított álló- vagy ülőhely részén szabad. Álló utast csak autóbuzson, trolibuszon és villamoson szabad szállítani.”

Ugyanezen jogszabály 47. §-a szabályozza a közúti közlekedésben résztvevő járműveken történő teherszállítást:

„(1) Járművet megterhelni oly mértékig szabad, hogy össztömege a megengedett legnagyobb össztömeget ne haladja meg. Olyan gépjárművön, amelynek teherbírását csak a szállítható személyek számával határozták meg, személyenként 10 kilogramm rakomány is szállítható. Ha az ilyen járművel a megengedettnél kevesebb személyt szállítanak, a rakomány súlya

annyiszor 68 kilogrammal növelhető, amennyivel a szállított személyek száma a szállítható személyek számánál kevesebb.

(2) A rakományt a járművön - annak belsejében, illetőleg rakfelületén - úgy kell elhelyezni, hogy a közlekedés biztonságát, valamint a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse. Gondoskodni kell különösen arról, hogy a rakomány

a) a jármű vezetőjét a szabad kilátásban és a vezetésben, a forgalom többi résztvevőjét pedig a jármű fényjelző berendezéseinek észlelésében ne akadályozza;

b) a jármű ajtajainak, illetőleg a rakfelület oldalfalainak lezárását ne gátolja;

c) egyenletesen és úgy legyen elhelyezve, hogy a jármű stabilitását számottevően ne rontsa;

d) úgy legyen rögzítve, hogy el ne csússzék, le ne essék, ki ne ömöljék, továbbá olyan módon legyen lefedve (letakarva), hogy le ne szóródjék;

e) az elkerülhetetlenül nagyobb zajt, szennyeződést ne okozzon;

f) magassága - a jármű magasságával együtt - a négy métert ne haladja meg;

g) a járművön - a (3) és (7) bekezdésben foglalt eseteket kivéve -, illetőleg annak rakfelületén ne nyúlják túl.

(3) Zárt kocsiszekrényű jármű tetején rakományt elhelyezni csak abban az esetben szabad, ha a járműre tetőcsomagtartó van felszerelve. Személygépkocsi tetőcsomagtartóján rakomány abban az esetben is szállítható, ha a járművön előre és hátra legfeljebb 40-40 cm-re túlnyúlik.

(6) A járművön túlnyúló rakományt (álló járművön is) legalább 40x40 cm méretű piros vagy piros-fehér csíkos zászlóval, illetőleg táblával, éjszaka és korlátozott látási viszonyok között ezen felül a hátra kinyúló rakományt piros fényű lámpával és piros fényvisszaverővel, az oldalra kinyúló rakományt előre fehér fényű lámpával és fehér fényvisszaverővel, hátra piros fényű lámpával és piros fényvisszaverővel meg kell jelölni. A rakomány külső széle és a lámpa átvilágított felületének, illetőleg a fényvisszaverőnek a külső széle között - vízszintes irányban - legfeljebb 40 cm távolság lehet. Az oldalra kinyúló rakomány lámpával és fényvisszaverővel való megjelölése mellőzhető, ha a rakomány legszélső pontja a járműnek az azonos oldalon levő helyzetjelző lámpájától - vízszintes irányban - 40 cm-nél nincs nagyobb távolságra.”

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 54. §-a szerint a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének szabálysértését valósítja meg – amennyiben a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg – az, aki a KRESZ 3. § (2) bekezdésében, 48. §-ának (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. §-ának (12) bekezdés c) és d) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi.

A rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségről az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik, ami szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése tovább részletezi a fenti kötelezettséget, eszerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A rendőri jelentés szerint az intézkedő járőr azért kezdeményezett közlekedésrendészeti intézkedést, mert látta, hogy vele szemben egy mikrobusz közlekedik, amelynek a tető csomagtartóján fagerendákat szállítanak, amelyek már messziről szemmel láthatóan előre

kilógtak. Az intézkedő rendőr a panaszossal szemben ezt követően a személyszállítási, valamint az áruszállítási szabályok megsértése miatt kezdeményezett szabálysértési eljárást, mert a mikrobusz tetőcsomagtartóján elhelyezett fagerendák a jármű elejétől kb. fél méterre, míg a jármű mögött a megengedett 40 cm túlnyúláson kb. fél méterrel lógtak ki, illetve a gépkocsiból kiszerelt második ülésor helyén elhelyezett létrán szabálytalanul utazott két személy.

A panaszos beadványában maga is elismeri, hogy a gépjárműve kb. 3 m 80 cm, és ehhez képest 8-10 db 4 m 10 cm hosszú fagerendákat szállított a gépkocsi csomagtartóján.

A Testület álláspontja szerint a panaszos által is elismert ú.n. túllógás hosszának ellenőrzése megfelelő alapot biztosít a rendőröknek a közlekedésrendészeti intézkedésre.

A Testület megítélése szerint a fent részletezettek észlelése alapján a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt: közbiztonságot veszélyeztető körülményt észlelt. A Testület továbbá felhívja a figyelmet, hogy a Szolgálati Szabályzat fentebb említett 3. §-ának (1) bekezdésében írt „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése” fordulata nyilvánvalóan nem jelenti azt, hogy az adott bűncselekménynek, illetőleg szabálysértésnek valójában fenn is kell állnia: elegendő ugyanis szemrevételezéssel és a rendelkezésre álló vizsgáló eszközökkel az arra megalapozottan utaló körülmény észlelése.

Itt jegyzi meg a Testület, hogy egyébként már maga rakomány súlya (8-10 db 4 méternél hosszabb fagerenda) is indokolta volna gépkocsi ellenőrzését, tekintettel a fent idézett megengedett összsúlyra vonatkozó rendelkezésekre.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben. A Testület ehelyütt ismételten megjegyzi, hogy ez a megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a szabálysértés elkövetésével kapcsolatban.

4) A panaszos kifogásolta az intézkedő rendőrök hangnemét, a panaszos állítása szerint, amikor jelezte, hogy panasszal kívánt élni a rendőrök intézkedése ellen, az intézkedő rendőr közölte vele, hogy ne fenyegetse, mert megbilincseli és előállítja a H. Városi Rendőrkapitányságra. A panaszos kérte, hogy adják meg nevüket és azonosítószámukat, ennek azonban nem tettek eleget, az arcába nevettek, majd elmentek.

Az Rtv. 2. § általános kötelezettségként írja elő a rendőrök számára az emberi méltóság tiszteletben tartását és védelmezését, illetve az ember jogainak óvását.

A panaszos előadásával ellenkezőleg az intézkedő r.főtörzsőrmester jelentése szerint pont a panaszos lépett fel fenyegetően az intézkedés miatt. A jelentés szerint az intézkedő főtörzsőrmester és társa szolgálati öltözetben (fehér ing, valamint láthatósági mellény tányérsapkával) volt, akként, hogy a szolgálati jelvény, valamint himzett azonosító jelzés a láthatósági mellényen volt felszerelve, a névkitűző pedig a láthatósági mellény alatt az ingünkön volt.

Az autóhoz érve a gépjárművezetőt vonták ellenőrzés alá, amit megelőzően a napszaknak megfelelően köszöntöttek, közölte vele szolgálati helyét, jelvényt számát, valamint nevét és rendfokozatát.

Miután a hátul utazó két személlyel közölte, hogy szálljanak ki a járműből, mert létrán ülve nem utazhatnak tovább, a gépjármű vezetője ingerült lett és elkezdett méltatlankodni, hogy

őneki „C” kategóriás vezetői engedélye van, és jobban ismeri a szabályokat, mint a járőr. Erre a r. főtörzsőrmester közölte vele, hogy neki is van „C”, „E” kategóriás vezetői engedélye és ismeri a vonatkozó rendelkezéseket, erre a panaszos ingerülten tovább folytatta, hogy akkor majd találkozni fognak a bíróságon, mert egyébként neki a H. település Rendőrkapitányságon valamelyik osztályvezetője az embere, továbbá főváros valamelyik kerületi Rendőrkapitányságon szintén van ismerőse. Miközben az intézkedő t.főtörzsőrmester fényképeket készített a gépjárműről a gépkocsivezető további megjegyzéseket tett, bírósággal fenyegetőzött, továbbá, hogy leszerelteti az intézkedő járőröket, valamint ismételte a hevesi és a budapesti rendőri kapcsolatait, akiket kérdésünk ellenére nem nevezett meg.

Közben ismét kérdezte a járőrök neveit, jelvéyszámokat és mondta, hogy amennyiben a rendőrök feljelentjük őt, ő is fel fog jelenteni őket. Mindketten közölték vele nevüket és jelvéyszámukat, sőt a r.főtörzsőrmester két alkalommal is elismételte neki a nevét.

A jelentés szerint a r.főtörzsőrmester, amikor a panaszos a feljelentésre hivatkozott, közölte a panaszossal, hogy nyugodtan panaszt tehet a H. Városi Rendőrkapitányságon.

Mindezek alapján a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni arról, hogy sérült-e a panaszos emberi méltósághoz fűződő joga, ugyanis az egymásnak teljességgel ellentmondó információk miatt nem volt lehetősége felderíteni, hogy megtörtént-e a panaszos által sérelmezett események.

IV.

A panaszos emberi méltóságának, illetve testi épségének sérelmét a Testület nem tudta megállapítani.

Az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a Testület az alapvető jogot nem sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti. Mivel a panaszos az áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület